

**DAT EEN
AGENDAPUNT
DOOR EEN
AANDEELHOUDER
WORDT
GEAGENDEERD,
WIL NIET ZEGGEN
DAT HET BESLUIT
OOK DOOR DE
AVA WORDT
AANGENOMEN**

tevreden kan stellen. Elliott heeft inmiddels een "niet-aanvalsverdrag" gesloten met AkzoNobel in ruil voor twee meer aandeelhoudersvriendelijke commissarissen en een stem bij de benoeming van een derde nieuwe commissaris. Na afloop van de driemaandstermijn van het niet-aanvalsverdrag kan Elliott – of andere aandeelhouders die 10 procent hebben – opnieuw een verzoek doen aan de voorzieningenrechter om een AVA uit te schrijven waar het ontslag van Burgmans staat geagendeerd.

AkzoNobel zal daartegen in het geweerd komen. Niet alleen heeft Burgmans al laten weten – behoudens "bijzondere omstandigheden" – in april 2018 af te treden; ook heeft AkzoNobel nog de troefkaart in handen om een responstijd van een halfjaar in te roepen. Het doel van de responstijd is – zo blijkt uit de jurisprudentie – het bestuur een zekere termijn te gunnen om zich te bezinnen op de voornemens van de desbetreffende aandeelhouder en te bezien hoe die voornemens zich verhouden tot mogelijke alternatieven.

Gezien de voorgeschiedenis is het de vraag of het invoeren van de responstijd bij AkzoNobel nog is toegestaan. AkzoNobel heeft immers al vanaf maart 2017 de tijd gehad om zich te beraden op haar weerwoord aan PPG en Elliott. Wordt ongetwijfeld vervolgd.

– Column –

Een brug tussen Europa en Nederland?

Media berichten dat wetgevingshandelingen (verordeningen en richtlijnen) van de Europese Unie meer beleggersbescherming brengen.

U vertrouwt dat de Nederlandse rechter uit Europa afkomstige regels, bijvoorbeeld op het gebied van misleidende informatie, effectief toepast. Dat de lidstaten effectief toepassing moeten geven aan dergelijke Europese regels, bepaalde het EU Hof van Justitie meermalen onder hantering van het 'effectiviteitsbeginsel'. Voorwaarden waaronder beleggers schadevergoeding kunnen eisen wegens overtreding van Europese financiële toezichtregels mogen succesvolle acties niet frustreren.

In het debat in de Tweede Kamer op donderdag 2 oktober 2008 over de redding van Fortis, koos minister van Financiën Bos ervoor geen melding te maken van voorgenomen zwaardere maatregelen dan de gezamenlijke reddingsoperatie van het voorafgegane weekend door België, Luxemburg en Nederland. Toen de minister in de Kamer optrad was het hem bekend dat Nederland in plaats daarvan, Nederlandse Fortis vennootschappen zou verwerven.

Was het weglaten van deze informatie door de minister misleiding in de zin van de toen geldende Nederlandse wet ter implementatie van een Europese richtlijn? Indien ja, hadden Nederlandse beleggers een schadevergoedingsactie. De

Nederlandse rechter oordeelde van niet; de minister had met de door hem gekozen bewoordingen het vertrouwen gewekt dat de problemen bij Fortis waren opgelost noch dat de reddingsoperatie door de drie landen een succes was. Juristen strijden hierover. Een gezaghebbende mening wil dat, juist gelet op de Europese regel, de belegger is misleid; naar Europees recht wordt een mededeling niet minder onjuist of misleidend omdat de partij die de mededeling heeft gedaan zich in een overmachtssituatie bevond.

Hanteren Nederlandse rechters soepeler regels dan de Europese, lijkt dat in strijd met het effectiviteitsbeginsel. Dan is er een brug tussen Europa en Nederland. Denk aan l'exception française; de uitzonderlijke Franse cultuur rechtvaardigt bescherming door uitzonderingen op Europees recht. Ik hoop dat er geen Nederlandse uitzonderingspositie voor aansprakelijkheidsstelling door beleggers ontstaat. Zoals ik ook hoop dat er geen verdere Nederlandse uitzonderingen komen voor uitoefening van aandeelhoudersrechten.

ARMAND KERSTEN
is head of European relations van de VEB